

Medlemmer af Folketinget Bodil Kornbek (KRF), Mogens Nørgård Pedersen (KRF), Jann Sjursen (KRF) og Tove Videbæk (KRF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om forhøjelse af starthjælpen og introduktionsydelsen til kon-tanthjælpsniveau.
(Beslutningsforslag nr. B 99).

Medlemmer af Folketinget Line Barfod (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt af fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om fuld statsrefusion af overførselsindkomster.
(Beslutningsforslag nr. B 100).

Medlemmer af Folketinget Ole Sohn (SF) og Aage Frandsen (SF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til kulturministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om regeringens nuværende indsats på kulturbevaringsområdet, og hvilke initiativer agter regeringen at tage for at realisere intentionerne bag Kulturudvalgets beretning fra maj 2001: »Kulturbevaringsplan 2010 – Udredning om kulturarven«?
(Forespørgsel nr. F 44).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetimen

Første næstformand (Svend Auken):

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget statsministeren, finansministeren og forsvarsministeren.

Til statsministeren er anmeldt følgende hovedspørgere:

1. Keld Albrechtsen
2. Holger K. Nielsen
3. Ole Stavvad

4. Jørn Jespersen

5. Jens Peter Vernersen

Der er ikke anmeldt nogen spørgere til finansministeren.

Til forsvarsministeren er anmeldt følgende hovedspørgere:

6. Pia Kjærsgaard

Det første spørgsmål til statsministeren stilles af hr. Keld Albrechtsen.

Spm. nr. US 78

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at det er med betydelig undren, man har kunnet følge regeringens udtalelser omkring Irak det forløbne døgn. Der kom jo et forslag støttet først og fremmest af Frankrig om, at der skal gives tid. Et forslag, som går ud på at forhindre, at der hurtigt udbryder krig.

Men tilsyneladende har den danske regering ikke været i stand til at tage stilling til det forslag. Tilsyneladende har den danske regering nu helt opgivet at tage stilling til både USA's og Frankrigs forslag.

Det virker, som om den aktivistiske udenrigspolitik, som statsministeren på et tidspunkt var ude med, nu er endt i den ynkelige situation, at Danmark ikke længere er i stand til at tage stilling til de væsentligste internationale spørgsmål.

Derfor vil jeg godt spørge statsministeren:

Kan vi få et tilsagn om, at Danmark vil støtte et fransk udspil om at give tid?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Regeringens holdning er meget klar, og den er identisk med det, vi i enighed besluttede i EU på det ekstraordinære topmøde, hvor vi traf beslutning om en erklæring, der bl.a. siger, at våbeninspektørerne skal have den tid og de ressourcer, som FN's Sikkerhedsråd finder er nødvendige.

Vi synes nemlig, at beslutningen om, hvad der er brug for af tid, og hvad der er brug for af ressourcer, ligger bedst i FN's Sikkerhedsråd, som i samarbejde med våbeninspektørerne er de bedste til at vurdere, præcis hvor meget tid og hvor mange ressourcer der er til rådighed.

Så regeringens holdning er meget klar. Vi har hele tiden sagt, at videre skridt skal være forankret i FN's Sikkerhedsråd, og vi har fuld tillid til, at FN's Sikkerhedsråd kan træffe den beslutning.

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, jeg bliver nødt til at sige til statsministeren, at det eneste, man kan opsummere statsministerens melding til, er, at intet er klart i det, regeringen siger. Der er intet, der er klart. Situationen er jo, og det vil jeg godt bede statsministeren bekræfte, at verdenssamfundet står mellem valget om at vedtage en resolution på amerikansk-britisk initiativ, der vil lede os direkte ud i krigen, eller at tilslutte sig et forslag som det, der forberedes fra fransk side, hvor der gives tid til våbeninspektørerne til, at de kan fortsætte deres arbejde.

Det er det valg, vi står over for, og det vil jeg godt bede statsministeren bekræfte. Og det kan da ikke være rigtigt, at Danmark ikke har nogen grundholdning til det helt enkle spørgsmål, om der skal være krig nu eller ej.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må klart afvise, at vi står over for det valg, som hr. Keld Albrechtsen siger. Der ligger kun ét forslag til en ny sikkerhedsrådsresolution, nemlig fremsat af USA og Storbritannien og vel støttet af Spanien. Det er, hvad der er.

Og det er meget underligt for mig, hvad det er, hr. Keld Albrechtsen nu forfølger, for hr. Keld Albrechtsen har hele tiden understreget, at det var vigtigt at holde sig til FN-sporet, og det er lige præcis, hvad regeringen gør ved at sige, at videre skridt skal være forankret i FN's Sikkerhedsråd. Derfor hilser vi velkommen, at der er bestræbelser på en vedtagelse af en ny FN-resolution.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes, der er noget ved præmisserne for den her diskussion, der er en smule uklare. Den forrige spørger havde nogle udmærkede spørgsmål, men det er vel ikke rigtigt, at regeringen ikke har taget stilling. Udenrigsministeren sagde da i går i Bruxelles, i hvert fald ifølge et Ritzau-telegram ca. kl. 18.47, tror jeg det var, at han var uenig i det franske forslag.

Derfor vil jeg godt høre, om den bemærkning dækker regeringens holdning, om det var en autoritativ bemærkning fra den danske regering, at man ikke kunne støtte det franske udspil.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen Danmark har ikke deltaget i nogen afstemninger eller nogen stillingtagen til det her spørgsmål eller er blevet afkrævet den stillingta-

gen, for der, hvor der tages stilling, er i FN's Sikkerhedsråd, hvor Danmark som bekendt ikke er repræsenteret.

Der, hvor vi har taget stilling, er der, hvor vi skulle tage stilling, nemlig i Det Europæiske Råd, som forrige mandag traf en enstemmig beslutning, som siger, at magtanvendelse kan blive den sidste udvej, hvis Saddam Hussein ikke retter sig efter FN's Sikkerhedsråd.

Vi siger også: FN's våbeninspektører skal have den tid og de ressourcer, som FN's Sikkerhedsråd mener, de behøver. Vi siger, at inspektionerne ikke kan fortsætte på ubestemt tid uden samarbejdsvilje fra Iraks side, og vi slutter med at sige, at Irak må afvæbne og samarbejde øjeblikkelig og i fuld udstrækning. Det er da meget klart, og det fastholder den danske regering.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu siger statsministeren, at der kun foreligger ét forslag, nemlig det amerikanske. Jeg tror nu, at alle er klar over, at der ligger et alternativt forslag fra Frankrig, som Frankrig arbejder på at få flertal for i FN's Sikkerhedsråd.

Men nuvel, hvis statsministeren mener, at der kun ligger det amerikanske forslag, vil jeg spørge statsministeren: Støtter Danmark det amerikanske forslag? Har Danmark en holdning til det amerikanske forslag? Det har jo nemlig ikke været svært at gennemskue, at regeringen i de antydninger, som statsministeren bl.a. er refereret for fra sit pressemøde her i dag, hælder i retning af det amerikanske, men det håber jeg da ikke er rigtigt.

Derfor vil jeg godt nu give statsministeren muligheden for at besvare det enkle spørgsmål: Støtter statsministeren det amerikanske, eller arbejder statsministeren for fred? Støtter statsministeren en beslutning, der går ud på, at der skal være krig nu, sådan som amerikanerne vil, eller støtter statsministeren en anden linje?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Mig bekendt er der ikke nogen, der arbejder for krig. Vi arbejder for fred, inklusive amerikanerne. Men den danske regering har en anden holdning til midlet for at nå freden end hr. Keld Albrechtsen. Vi tror nemlig på, at den bedste måde, hvorpå man kan nå målet, altså en afvæbning af Saddam Hussein på en fredelig måde, er ved, at det internationale samfund beslutsomt står sammen om at lægge pres på Saddam Hussein.

Hvis Saddam Hussein oplever, at der er svag-
hed, at der er sprækker, at der er uenighed, så
udnytter han denne splittelse til at komme uden
om kravene til fortsat forhandling, som han har
gjort de sidste 12 år, og til at trække det interna-
tionale samfund rundt ved næsen og snyde, li-
gesom han nu har gjort i 12 år. Det er dér, vi si-
ger i erklæringen fra EU, at det må have en en-
de, og det står den danske regering også bag.

Keld Albrechtsen (EL):

Skal vi forsøge endnu en gang? Statsministeren
vil altså ikke tage stilling til det amerikanske for-
slag, men det, statsministeren lige sagde, kunne
jo opfattes som en kritik af det franske forslag.
Men jeg vil godt bede statsministeren bekræfte,
at det franske forslag også indeholder et pres på
Irak for at medvirke til, at våbeninspektørernes
arbejde kan lykkes. Derfor opfylder det franske
forslag til fulde de krav, som statsministeren nu
stiller til en beslutning, der skal træffes af FN's
Sikkerhedsråd, og derfor burde det være muligt
for statsministeren i dag at gå ind at støtte det
franske forslag.

Eller er statsministeren uenig i det, jeg her si-
ger om det franske forslag? Mener statsministe-
ren, at det franske forslag er alt for pacifistisk til,
at en krigerisk dansk regering kan støtte det?

Jeg synes, statsministeren står tilbage efter
denne spørgetime som en leder, der ikke er i
stand til at besvare tidens vigtige spørgsmål, og
det er jeg da bedrøvet over, hvis det virkelig er
tilfældet. Jeg ville nemlig gerne have, hvis Dan-
mark kunne spille en aktiv rolle for freden, men
jeg synes, at denne sag er ved at glide statsmini-
steren af hænde.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det statsministeren.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Keld Albrechtsen har ført en slingrekurs i
denne sag, som er uden fortilfælde, vil jeg sige,
selv for hr. Keld Albrechtsen.

Hr. Keld Albrechtsen er normalt imod EU og
alt, hvad det står for. Ikke desto mindre har hr.
Keld Albrechtsen i denne sag forlangt, at rege-
ringen skulle arbejde for EU-énighed. Vel.

Regeringen har sammen med de andre rege-
ringer i EU været sammen om en fælles erklæ-
ring, som blev besluttet forrige mandag, og der
er altså her en fælles EU-holdning, som den dan-
ske regering tilslutter sig, og som hr. Keld Al-
brechtsen i øvrigt har opfordret til. Den holder

jeg mig stadig væk til. Men nu forlanger hr. Keld
Albrechtsen, at jeg skal fravige den. Det vil jeg
ikke.

Vi har vedtaget, at det er FN's Sikkerhedsråd,
som er bedst, og det synes jeg virkelig det er, til
at vurdere, hvad våbeninspektørerne har brug
for af tid og ressourcer. Den beslutning træffes
bedst af Sikkerhedsrådet i samarbejde med vå-
beninspektørerne, som vel ved udgangen af
denne uge skal aflægge en rapport, og som 14
dage senere igen skal aflægge en rapport, og jeg
tror altså, at den beslutning ligger bedst i et sam-
arbejde mellem FN's Sikkerhedsråd og våbenin-
spektørerne. Det er det, der står i EU-erklærin-
gen, og det tilslutter den danske regering sig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 79

Holger K. Nielsen (SF):

Det er i forlængelse af det tidligere spørgsmål,
for jeg må henholde mig til, at udenrigsministe-
ren i går erklærede sig meget kritisk i forhold til
det franske forslag. Jeg ville gerne spørge, om
det ligger i forlængelse af det, som blev sagt før
af statsministeren, nemlig at man holder sig til
erklæringen fra EU-topmødet. Hvordan kan den
erklæring danne grundlag for, at man, sådan
som det skete i går, skyder det franske forslag
ned? Det vil jeg godt have at vide.

For det andet håber jeg, at statsministeren er
bekendt med, at hvis man ser på FN's Sikker-
hedsråd, så er der, som det ser ud i øjeblikket, en
langt større chance for, at det fransk-tyske for-
slag får flertal i Sikkerhedsrådet, og at det ameri-
kanske forslag er i mindretal i Sikkerhedsrådet.

Har statsministeren overvejet den situation,
at den linje, som den danske regering meget stæ-
digt og konsekvent har ført, i øjeblikket er ved at
komme i mindretal i FN's Sikkerhedsråd, og vil
det give nogle konsekvenser for regeringens po-
litik?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der er ingen som helst, heller ikke hr. Holger K.
Nielsen, der i dag kan udtale sig om, hvad for-
handlingerne i FN's Sikkerhedsråd måtte resul-
tere i.

Det, udenrigsministeren sagde i går efter mø-
det i EU, kan jeg fuldstændig tilslutte mig. Det
var dér, udenrigsministeren sagde, at det udspil
– og det er ikke et forslag – at de tanker, der er

fremSAT fra fransk side, jo bare er at sætte det på skema, der allerede står i den nuværende resolutionstekst. Det sagde udenrigsministeren i går, og jeg er fuldstændig enig, og udenrigsministeren understregede, at man ikke skal give indtryk af, at der foregår en forhandling med Saddam Hussein.

Kl. 13.15

Situationen er meget enkel, der er ikke oplæg til forhandling med Saddam Hussein. Kravene fra det internationale samfund er krystalklare, og dem skal Saddam Hussein bare rette sig efter. Det har han skullet i 12 år, og han er blevet ved med at trække det internationale samfund rundt ved næsen. Og der var det, at EU-landene forrige mandag i enighed sagde, at det ikke kan blive ved, nu må Irak rette sig efter det, FN har sagt.

Holger K. Nielsen (SF):

Man kan ikke fortolke udtalelserne i går fra udenrigsministeren på anden måde, end at han vendte tommelfingeren nedad i forhold til det franske forslag; man kan ikke fortolke det anderledes. Og det betyder jo, at i denne situation binder regeringen sig i virkelighedens verden til det amerikanske forslag.

Der er en dramatisk konflikt i FN's Sikkerhedsråd i disse dage med USA på den ene side og Frankrig på den anden side. Der må den danske regering holdningsmæssigt tage stilling på et tidspunkt, og man kan ikke forstå det anderledes, end at man indtil videre har taget stilling til fordel for USA.

Så spørger jeg: Indgår det i regeringens overvejelser, at dette amerikanske forslag er i mindretal i FN's Sikkerhedsråd, sådan som det ser ud i øjeblikket? Med andre ord er det Frankrig og Tyskland, det nye Europa, som jeg kalder det, der står til at få et flertal i Sikkerhedsrådet. Bør det ikke indgå i regeringens overvejelser?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Alle forhold indgår da i regeringens overvejelser, men hr. Holger K. Nielsen kan lige så lidt som jeg i dag give en bedømmelse af, hvad forhandlingerne i FN's Sikkerhedsråd måtte ende med. Jeg tror, de vil tage nogen tid endnu. Og vi hilser det velkommen, at der er bestræbelser på at vedtage en ny resolution i FN's Sikkerhedsråd; det er at fastholde FN-sporet, som vi hele tiden har sagt det fra regeringens side.

Så må jeg altså gentage, at holdningen fra EU-landene er meget klar, den var vi enige om, og den fastholder den danske regering fortsat,

nemlig at inspektionerne i Irak altså ikke kan fortsætte på ubestemt tid uden fuldt samarbejde fra Iraks side. Irak må lade sig afvæbne og samarbejde øjeblikkelig og i fuld udstrækning. Irak har nu en sidste mulighed for at løse krisen med fredelige midler. Det er det, EU-landene har besluttet i enighed, og det er også den danske regerings linje.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg under gerne statsministeren den fornøjelse at drille mig lidt med, at der skulle være et EU-udspil, som jeg ser positivt på, den glæde vil jeg ikke fratage statsministeren. Men det ændrer jo ikke ved, at det er statsministeren, som står over for ikke at kunne besvare de helt centrale spørgsmål, som bliver stillet her i dag af hr. Holger K. Nielsen og mig i spørgetimen.

Men nu kan jeg så forstå, at det, som udenrigsministeren i går gav udtryk for, nemlig at det franske udspil var overflødigt – jeg tror, udenrigsministeren sagde noget, der mindede om ordet overflødigt – altså i virkeligheden, hvis man skal forstå statsministerens tolkning, som han nu udtaler sig i dag, er noget, der ligger i forlængelse af den EU-beslutning, som statsministeren selv har været med til at træffe. Hvis det er sådan, statsministerens tågeslør i virkeligheden skal forstås, er vi jo på vej frem mod noget bedre.

Er det, vi får at vide i dag, at det franske forslag faktisk ligger i forlængelse af det, EU har besluttet, og at det anerkender statsministeren? Sådan kunne hans svar jo også forstås.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Keld Albrechtsens tolkninger må stå fuldstændig for hr. Keld Albrechtsens egen regning, og han skal ikke tage mig til indtægt for dem.

Jeg lægger meget vægt på, at vi i fuld enighed i EU-kredsen besluttede en meget klar erklæring om det her, som også siger som et klart signal til Bagdad, at magtanvendelse kan blive den sidste udvej, hvis Saddam Hussein ikke retter sig efter de krav, FN har stillet, og det er stadig væk vigtigt at holde fast i for at lægge et maksimum af pres på Saddam Hussein.

Jeg må altså sige, at jeg synes, det mest saglige og forsvarlige er, at beslutningen om tid og ressourcer til våbeninspektørerne træffes af FN's Sikkerhedsråd i samarbejde med våbeninspektørerne. Det vil jo bl.a. kunne ske på baggrund af de rapporter, våbeninspektørerne fremlægger første gang i slutningen af denne uge.

Kl. 13.20

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg vil gerne undskylde over for statsministeren og over for andre medlemmer og tilhørere, at der bores i huset. Det er et betonhus, så det lyder frygteligt. Vi prøver at få det stoppet.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg vil godt for klarhedens skyld have at vide, om den danske regering mener, at der er en uoverensstemmelse mellem EU-beslutningen og det franske udspil, og i givet fald, hvilken form for uoverensstemmelse der måtte være.

Så vender statsministeren hele tiden tilbage til, at det er FN's Sikkerhedsråd. Jamen pointen er jo dér, at der kommer til at ligge to forslag i FN's Sikkerhedsråd. Det er jo det dramatiske nye; der kommer et udspil fra USA og Storbritannien og et udspil fra Frankrig og Tyskland. Der må regeringen da på et tidspunkt tage stilling til, hvilken linje man vil følge dér.

Så er det bare, at jeg i al stilfærdighed gør opmærksom på, at som det ser ud i øjeblikket, er det det fransk-tyske udspil – formentlig støttet af Rusland og Kina – som går ud på at forlænge våbeninspektørernes arbejde med 4 måneder, der har flertal.

Så spørger jeg igen regeringen: Kan den danske regering virkelig holde til at støtte et forslag fra USA og Storbritannien, som kommer i mindretal, og på den måde også medvirke til at falde store EU-lande i ryggen, som man gør i den her sag?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg synes altså, svaret er meget klart – og nu har jeg givet det flere gange – nemlig, at den fælles EU-holdning, som vi er med i og holder fast ved, er, at det er FN's Sikkerhedsråd, der er bedst til at træffe beslutning om, hvor megen tid våbeninspektørerne skal have, og hvilke ressourcer der skal stilles til deres rådighed.

Derfor afventer vi nu forhandlingerne i FN's Sikkerhedsråd, og vi har tillid til, at der bliver truffet en fornuftig beslutning i samarbejde med våbeninspektørerne på baggrund af de rapporter, våbeninspektørerne lægger frem.

Så må jeg altså sige, at jeg synes, teksten er meget klar i det, EU har besluttet, og som den danske regering naturligvis holder fast ved, nemlig at Irak må lade sig afvæbne og samarbejde øjeblikkeligt og i fuld udstrækning. Irak har en sidste mulighed for at løse krisen med frede-

lige midler. Det er da meget klart at sige »øjeblikkeligt og i fuld udstrækning«. Det er det, der er den danske regerings linje.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil bare i forbindelse med det her sige til statsministeren, at det, Danmark må gøre, vel er at støtte det forslag, der er fornuftigt. Det interessante er ikke nødvendigvis, om der er flertal for det ene eller det andet; det, der er interessant, er, hvad det fornuftige er.

Så vil jeg godt bede statsministeren bekræfte, at det jo er overflødigt at give Frankrigs forslag støtte, som siger, at våbeninspektørerne skal have yderligere 4 måneder, når Hans Blix som formand for våbeninspektørerne siger, at bare Irak samarbejder fuldt ud, er det ikke nødvendigt at give meget mere tid, så kan arbejdet afsluttes meget hurtigt. Jeg vil godt bede statsministeren bekræfte, at der er tale om ganske kort tid, før våbeninspektørerne kan afslutte deres arbejde, bare Irak gør det, de har skullet gøre i 12 år.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det kan jeg fuldstændig bekræfte. Det var det, Hans Blix gjorde meget klart i sin seneste rapport til Sikkerhedsrådet, at hvis bare Irak lever op til sine forpligtelser, behøver våbeninspektørerne kun kort tid til at færdiggøre arbejdet med afvæbning af Irak. Det er meget klart.

Det er jo også en understregning af, at beslutningen om, hvor meget tid våbeninspektørerne skal have, finder bedst sted i Sikkerhedsrådet på baggrund af de rapporter, våbeninspektørerne lægger frem.

Danmark har taget stilling dér, hvor Danmark skal tage stilling, nemlig dér, hvor vi sidder ved bordet. Det er i EU, og der har vi besluttet den tekst, som jeg nu flere gange har læst op. Den fastholder den danske regering, og den er meget klar.

Holger K. Nielsen (SF):

Men stadig væk er det sådan, at Frankrig foreslår 4 måneder yderligere. Jeg kan kun forstå det sidste svar sådan, at man er imod det forslag. Svaret til hr. Peter Skaarup kan ikke forstås anderledes, end at den danske regering ikke kan støtte det franske forslag om en 4 måneders forlængelse af våbeninspektørernes arbejde.

Det, jeg så gør opmærksom på, er konsekvenserne. Det, vi er på vej ud i i øjeblikket, er, at USA fremlægger et resolutionsforslag, som alt

tyder på kommer i mindretal i FN's Sikkerhedsråd.

USA har besluttet sig for at gå i krig. Det, vi så er på vej ud i, er, at USA går i krig i modstrid med et FN-mandat. Det må da kunne give den danske statsminister noget at tænke over, når man overvejer, hvordan regeringen hidtil har forholdt sig til de her ting.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

I modsætning til hr. Holger K. Nielsen, som altid tager sorgerne på forskud, gør jeg det altså ikke. Det er livet for kort til. Så får man alt for mange sorger. Jeg tager stilling til den givne virkelighed.

Kl. 13.25

Foreløbig er det altså sådan, at der i FN arbejdes på at få truffet en beslutning i FN's Sikkerhedsråd. Så vidt jeg kan forstå på alle de debatter, vi nu har haft mange gange her i Folketinget, er det jo lige præcis det; jeg tror alle partier her i Folketinget tilslutter sig, nemlig at fortsatte skridt i Iraksagen skal være forankret i FN's Sikkerhedsråd. Derfor hilser vi det velkommen, at der er lagt op til en sådan beslutning i FN's Sikkerhedsråd.

Det er også det, EU-landene siger, at det er dér, man bedst i samarbejde med våbeninspektørerne kan træffe beslutning om, hvor meget tid våbeninspektørerne skal have til rådighed. Og der siger Hans Blix, at de ikke behøver meget tid, bare Irak samarbejder, som Irak skal. Det er også det, EU har sagt, nemlig at Irak må samarbejde fuldt ud og øjeblikkelig lade sig afvæbne. Jeg synes, det er en meget klar tekst.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 80

Ole Stavad (S):

Jeg vil tillade mig at vende tilbage til de hjemlige jagtmarker og følge op på et svar på et spørgsmål, jeg fik fra statsministeren i sidste uge. Det drejer sig om hele spørgsmålet om finansministeren, der helt åbenbart har afgivet falsk erklæring, hvilket var en afgørende forudsætning for, at han kunne købe ejendom nummer to.

Det svar, jeg har fået fra statsministeren, er et rent referat af det, som finansministeren har oplyst. Og det giver statsministeren – efter at han også har refereret en beklagelse fra finansmini-

steren – anledning til at sige, at han ikke vil foretage sig yderligere.

På den baggrund vil jeg godt spørge statsministeren, om han virkelig mener, at det, at man de facto har afgivet falsk erklæring under henvisning til, at man ikke kendte loven, gør den pågældende straffri.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har ikke mere at føje til, hvad jeg allerede har svaret hr. Ole Stavad skriftligt. Jeg har refereret sagen, som jeg ser den, og den giver mig ikke nogen anledning til at foretage mig yderligere.

Ole Stavad (S):

Mener statsministeren, at det er acceptabelt, at en af hans fremmeste ministre de facto har afgivet falsk erklæring, der er omfattet af straffelovens § 162, og at den eneste forklaring, vi får i den henvisning til finansministerens redegørelse af 19. januar, er, at finansministeren ikke var bekendt med, at loven var ændret og strammet et år tidligere?

Det, at man ikke kender en lov tilbunds, når man i øvrigt er bekendt med, at det er under strafansvar, man underskriver, gør ikke nogen borger her i landet straffri, vel ej heller vores finansminister. Derfor mener jeg ikke, at statsministeren kan klare sig med bare at sige: Nå.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan kun sige, at jeg ikke kan genkende hr. Ole Stavads beskrivelse af sagen fra virkelighedens verden. Jeg må derfor også tage klart afstand fra hr. Ole Stavads konklusioner og kan kun gentage, at jeg ikke agter at foretage mig yderligere i den sag.

Jens Peter Vernersen (S):

Det ser jo ud til med hensyn til det, der nu spørges til her, at dette åbenbart er normen for Venstrepolitikere. Finansministeren har tidligere været spurgt, om han var bekendt med, at der var bopælspligt. Det blev der spurgt til tilbage til den 17. oktober 2002. Svaret var helt enkelt fra finansministeren: Jeg er bekendt med, at der er bopælspligt.

Er det virkelig normen for Venstreministre, at man med åbne øjne kan overtræde en given lovgivning, sådan som vi nu har set det? Åbenbart er det jo ikke bare én gang, man forholder sig på den måde, det gør man også i det svar, som bliver givet til hr. Ole Stavad, og åbenbart også i

det svar, som finansministeren tidligere har givet. Er det normen i Venstre?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har haft lejlighed til at svare på det her utallige gange tidligere og også flere gange slået det selvfølgelig fast, at ministre naturligvis ligesom alle andre borgere i dette land skal overholde landets love.

Kl. 13.30

Finansministeren har erkendt, at han ikke har opfyldt reglerne om bopælspligt i en periode og ikke har opfyldt reglerne vedrørende beboelse af sommerhuse, og har beklaget dette stærkt. Det har jeg taget til efterretning, og derfor kan jeg kun gentage, at på den baggrund agter jeg ikke at foretage mig yderligere.

Ole Stavad (S):

Statsministeren sagde i sin tidligere besvarelse til mig, at han ikke kunne genkende udlægningen af forløbet, som jeg beskrev det. Det ville være en styrke, hvis det er sådan, at statsministeren ville have den ulejlighed at påpege, hvor det er, jeg har sagt noget, der ikke er fuldstændig i overensstemmelse med alle de oplysninger, vi har fået. Det vil jeg godt bede statsministeren om.

Det andet, jeg godt vil sige til statsministeren, er: Når statsministeren nu siger, at han har svaret mange gange på det her, er det jo, fordi der var en debat, som vi også havde om finansministerens redegørelse, hvor statsministeren på det her punkt henviste til, at han ikke følte sig klædt på til at give et konkret svar.

Derfor blev det fulgt op først med et spørgsmål til finansministeren og efterfølgende med et til statsministeren, som jeg ikke fik svar på i sidste uge. Var det ikke på tide, at vi fik lidt konkret i stedet for ingenting? Der fremgår ingen begrundelse for i det svar, vi har fået fra statsministeren, hvorfor der ikke er grundlag for at foretage sig videre.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har gjort nøjagtig, som jeg havde lovet, nemlig at jeg naturligvis ville besvare supplerende og uddybende spørgsmål, hvis jeg fik den slags spørgsmål skriftligt. Hr. Ole Stavad har stillet skriftlige spørgsmål, hr. Ole Stavad har fået skriftlige besvarelser, og derfor må jeg klart afvise det, når hr. Ole Stavad siger, at han ikke har fået svar på sine spørgsmål. Hr. Ole Stavad har fået svar på sine spørgsmål.

Lad mig så bare gentage, at finansministeren jo meget klart har beklaget, at han i en periode ikke har overholdt de pågældende regler, men også gjort det klart, at nu overholder han naturligvis reglerne. På den baggrund agter jeg ikke at foretage mig yderligere i sagen.

Ole Stavad (S):

Jeg konstaterer, at statsministeren ikke havde en eneste bemærkning om, hvor den fremstilling, jeg har givet, ikke har været korrekt. Så det vil jeg godt efterlyse igen. Hvis statsministeren mener, at der er sagt noget her, der ikke svarer fuldstændig til de oplysninger, der er afgivet til Folketinget, vil jeg gerne vide det. Jeg mener, at det er en beskyldning, som ikke er fair og ordentlig, at sige, at oplysningerne ikke er korrekte, når man har gjort sig umage med det.

For det andet vil jeg godt spørge statsministeren: Vil statsministeren så ikke bede justitsministeren om at få undersøgt den her sag? Det er jo en politisag. Det er jo en sag, hvor det er politimyndighederne og anklagemyndighederne, der skal vurdere, om der er grundlag for en retsforfølgning. For det, at man afgiver en falsk erklæring, men påstår sig i god tro, giver ikke, når man går ned i lærebøgerne – jeg kunne godt give nogle citater til statsministeren, hvis der var tid til det – grundlag for, at man er straffri.

Vil statsministeren i den her sag bede justitsministeren om at få foretaget en undersøgelse, som man ville foretage af en hvilken som helst anden borger?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan kun gentage, hvad jeg nu efterhånden flere gange har sagt. Der er ikke forelagt mig oplysninger, der giver nogen som helst anledning til, at jeg tager yderligere skridt i den her sag.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge statsministeren mere generelt på baggrund af den her diskussion, om det ikke kan bekymre statsministeren, hvis der breder sig det almindelige indtryk, at når det gælder ministre og folketingsmedlemmer, kan de sådan set godt leve på kanten af loven, uden at det rigtig får nogen konsekvenser.

Når jeg siger det, er det jo, fordi vi jo også kunne læse i f.eks. B.T. den 23. februar, at justitsministeren sagde, at hun naturligvis ikke turde udelukke, at hun var kommet til at køre for stærkt. Med andre ord mente hun, at det da var

helt naturligt, hvis hun var kommet til køre for stærkt.

Jamen jeg mener altså, at det er en glidebane, hvis den ene minister efter den anden sådan får et lettere anløbet forhold til det grundlæggende princip, at ministre og folketingsmedlemmer selvfølgelig skal overholde reglerne. Jeg siger det bare til statsministeren, fordi det indtryk kunne brede sig i befolkningen, og det vil jeg da være ked af, især hvis der var grundlag for det.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Om den konkrete sag vedrørende hastighedsgrænserne, som hr. Keld Albrechtsen refererer til, kunne jeg jo af den pågældende avisartikel konstatere, at der var ganske mange her i Folketingssalen, som delte skæbne.

Kl. 13.35

Her kan jeg kun gentage, hvad jeg nu flere gange har sagt, at naturligvis må folketingsmedlemmer, herunder ministre, foregå befolkningen med et godt eksempel og må om nogen være påpasselige med ikke at komme til at overtræde love og regler, som de oven i købet selv har været med til at fastsætte.

Hvis det derfor var sådan, at det indtryk bredte sig, som hr. Keld Albrechtsen beskrev, ville jeg selvfølgelig også være bekymret. Det er nu ikke mit almindelige indtryk, at det er sådan. Men de sager, der har været trukket frem i offentligheden, er naturligvis en klar understregning af og også en god anledning til at understrege betydningen af, at folkevalgte, der selv har været med til at lave de pågældende regler og love, også foregår befolkningen med et godt eksempel og er helt sikre på, at de overholder dem.

Første næstformand (Svend Auken):
Vi plejer kun at have to medspørgere her, men jeg vil give hr. Kristian Thulesen Dahl lejlighed til også at stille et spørgsmål.

Kristian Thulesen Dahl (DF):
Tak for det. Jeg vil sådan set lægge mig lidt efter det, hr. Keld Albrechtsen siger, for det er jo nok rigtigt, at der er tale om en glidebane. Altså det, der startede med, at fru Jette Gottlieb fra Enhedslisten malede gule striber på kantstenene, selv om hun vidste, at det var ulovligt, er nu endt med, at der er folketingspolitikere, der har kørt for stærkt på motorvejene. Så det er jo en glidebane, vi er udsat for. Det er jo ganske bekymrende.

Jeg bad egentlig om ordet foranlediget af det, hr. Ole Stavad var inde på til statsministeren, for det har hr. Ole Stavad også spurgt mig om i den forespørgselsdebat, der var om det emne. Her var mit svar, at jeg ville spørge statsministeren, om det måske ikke vil være rette vej at anvise hr. Ole Stavad. For hvis man mener, at der begås ulovligheder, er det jo ikke Folketinget som lovgivende forsamling, der er i stand til at undersøge og vurdere det. Så er der jo nogle myndigheder, der er sat til det, som ved en anmeldelse skal vurdere de ting.

Det er jo den rette vej at gå for hr. Ole Stavad i stedet for at blive ved med at tage op over for Folketinget, om det er noget, vi kan tage stilling til, for det kan vi jo i sagens natur have svært ved.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg kan kun bekræfte hr. Thulesen Dahls fremstilling af virkelighedens verden, men vil i øvrigt ikke begive mig ind i rådgivning af hr. Ole Stavad.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 81

Jørn Jespersen (SF):
Jeg vil gerne spørge til regeringens holdning til landbrugsforhandlingerne i EU. Det er jo sådan, at regeringen normalt siger, at den er tilhænger af frihandel og tilhænger af reduktion af de fuldstændig urimelige og skadelige landbrugssubsidier i EU. Nu er vi i den situation, at EU kun har foreslået en reduktion på 45 pct. af de værste subsidier, nemlig eksportsubsidierne, der bruges til at dumpe vores overskudsproduktion på ulandenes markeder.

Men heldigvis ligger der et forslag fra WTO om at afskaffe dem 100 pct., ganske vist i løbet af en 9-års-periode. Det synes vi er for lang tid, men dog en total afskaffelse. Derfor vil jeg spørge, om vi kan få en garanti for, at den danske regering vil støtte WTO's forslag i denne her sammenhæng og arbejde aktivt for, at der bliver vedtaget en fuldstændig afvikling af eksportsubsidierne over 9 år eller gerne over kortere tid.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Fra mange tidligere besvarelser her i Folketingssalen ved hr. Jørn Jespersen, at regeringens linje, også når det gælder landbrugsstøtte, er meget

klar: Vi arbejder for at komme af med landbrugsstøtten; vi arbejder for en markedsorienteret landbrugspolitik; vores opfattelse er, at landbrug som andre erhverv skal klare sig på markedsvilkår. Vi vil derfor arbejde i den retning, alt hvad vi kan, i alle de internationale fora, hvor vi kan komme af sted med det, og selvfølgelig også inden for rammerne af WTO.

Jørn Jespersen (SF):

Det, jeg ved fra tidligere spørgsmål og debatter, er, at regeringen siger, at den arbejder i retning af mere liberale forhold, men vi kan aldrig få konkrete tilsagn om at støtte forslag, der rent faktisk går i den rigtige retning.

Derfor er jeg ikke så interesseret i den overordnede retorik. Jeg er interesseret i at få svar på mit meget konkrete spørgsmål: Vil Danmark støtte, at EU siger ja til det forslag, som nu ligger i WTO-sammenhæng, og som er kommet fra WTO's landbrugsudvalg, om en 100 pct. afskaffelse af eksportsubsidierne over 9 år eller gerne hurtigere? Vil Danmark støtte det forslag, ja eller nej?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Men nu er det jo sådan, og det ved hr. Jørn Jespersen udmærket, at kompetencen til at forhandle de her ting ligger i EU. Det er jo det, der ligger i selve EU-systemet, og det vil sige, at Danmarks muligheder jo altså også er afgjort af, hvad vi kan blive enige med de andre EU-lande om.

Det er derfor, det er så vigtigt for mig at understrege det, der er den danske regerings sigte, nemlig at arbejde i retning af at få reduceret og helst afskaffet subsidierne. Det er det, vi arbejder for inden for rammerne af EU. Det bliver jo så den fælles EU-holdning, der afgør, hvor langt vi kan komme inden for WTO.

Kl. 13.40

Jørn Jespersen (SF):

Vissevasse. Vil Danmark i EU-sammenhæng støtte, at EU siger til den komité, der arbejder med det, at vi synes, det er et godt forslag; vi vil gerne gå med til en 100 pct. afskaffelse af de mest ulandskadelige subsidier over 9 år eller hurtigere?

Jeg spørger ikke om, hvad man kan blive enig med de andre EU-lande om, for det afhænger selvsagt af forhandlingerne. Jeg spørger om, hvad den danske regerings position er, og det må statsministeren da kunne svare på. For ikke

særlig lang tid siden spurgte jeg fødevarerministeren i Europaudvalget og kunne ikke få svar på det. Nu spørger jeg så statsministeren: Vil Danmark støtte en 100 pct. afvikling af eksportsubsidierne? Ja eller nej?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Vi vil kæmpe alt, hvad vi kan, for at komme så langt som muligt med hensyn til reduktion af landbrugsstøtte. Når man bare er nødt til også lige at tage andre forhold i betragtning, er det, fordi det jo også afhænger meget af, hvad det er muligt inden for rammerne af WTO at få andre lande til at gå med til.

Det har jo noget at gøre med, at vi ikke skal være naive og tossegode og stille europæiske landmænd i en helt urimelig konkurrence med landmænd fra andre lande i verden. Derfor er vi nødt til at prøve at finde en balanceret reduktion af subsidier internationalt til landbrugsproduktion.

Hr. Jørn Jespersen og jeg er meget enige om, at et af de mest effektive midler til at hjælpe de fattigste lande i verden er at give dem en bedre, lige og mere fri adgang til verdensmarkedet. Til det hører også at komme af med disse her subsidier, og det arbejder vi derfor på af al kraft.

Jørn Jespersen (SF):

Det er altså at snakke utrolig meget udenom at sige, at det også afhænger af, hvad vi kan blive enige med de andre WTO-lande om, og at vi skal undgå at være tossegode.

Virkeligheden er jo, og det håber jeg at statsministeren ved, at det stort set kun er EU, der for alvor yder eksportsubsidier. USA er på et meget, meget lavere niveau, og ulandene har selvsagt ikke mange penge at bruge på det område. Så det hele afhænger af, om EU er indstillet på at afskaffe de subsidier, som er helt urimelige, handelsforvridende og det mest skadelige over for de fattige mennesker i verden.

Så kan jeg ikke engang få et svar fra en regering, som siger, at den er liberal, som siger, at den støtter frihandel, og som til enhver tid kan holde festtaler om, hvordan vi hjælper fattige mennesker, der bekræfter, at Danmark vil støtte en afvikling af eksportsubsidierne over 9 år. Det er da for ringe.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Altså så må det være, fordi hr. Jørn Jespersen ikke kan eller ikke vil høre. Det er nok mest det sidste. For jeg har nu i flere omgange svaret me-

get klart, at regeringen af al kraft vil arbejde for at komme af med landbrugsstøtten, få den reduceret så meget som muligt, men vi er da nødt til at se på den faktiske virkelighed.

Det er jo ikke rigtigt, som hr. Jørn Jespersen siger, at der ikke gives landbrugsstøtte andre steder i verden. Det gør der i allerhøjeste grad. Derfor er man nødt til at se på, hvordan det her kan ske på en afbalanceret måde. Men regeringens sigte er meget klart – lysende klart – og jeg har givet udtryk for det flere gange, nemlig at vi skal så langt, som vi overhovedet kan med hensyn til reduktion af landbrugsstøtte.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Første næstformand (Svend Auken):

Den næste og sidste hovedspørger til statsministeren er hr. Jens Peter Vernersen.

Spm. nr. US 82

Jens Peter Vernersen (S):

Før valget blev der givet meget præcise, jeg gentager: meget præcise tilsagn om nye vejanlæg fra Vejle over Herning og til Holstebro. Nu er der kommet en 10-års-investeringsoversigt, og det er jo ikke sådan, at man kan sige, at den indeholder meget, i hvert fald ikke om den sidste strækning. For at sige det sådan ligeud: Den indeholder absolut intet om anlæg fra Herning til Holstebro. Var alle de løfter, som blev givet af Venstrefolk under valgkampen, varm luft, eller var de bare rent valgfæsk?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan i hvert fald sige, hvad jeg meget klart selv gav løfte om, og det var at arbejde for en motorvej fra Herning til Vejle, og det er opfyldt med den investeringsplan, der er lagt frem.

Det er ganske interessant, at det af alle er hr. Jens Peter Vernersen, der nu rejser dette spørgsmål. For hvem var det, der bekæmpede disse trafikinvesteringer i Vestjylland, i Ringkjøbing Amt, hvor hr. Jens Peter Vernersen selv er valgt? Det var hr. Jens Peter Vernersens parti, som gennem mange år har modsat sig disse trafikinvesteringer.

Men vi har nu opfyldt det løfte, vi gav før valget. Vi sagde før valget: Vi vil have en sådan motorvej. Nu er den indeholdt i investeringsplanen.

Jens Peter Vernersen (S):

Man kan jo ikke sige, at statsministeren i den her sag holder sig bare i nærheden af sandheden. Der skete rent faktisk det, da vi havde en socialdemokratisk ledet regering, at to tredjedele af finanslovens vejinvesteringer blev lagt i Vestjylland. Der skete også det, at der blev kæmpet for det af hver eneste socialdemokrat, for at det skulle lykkes. Alt andet, som nu fremføres af statsministeren, er ren propaganda.

Men jeg vil gerne sige, at forud for valget blev der givet meget præcise tilsagn af Venstres hr. Kristian Jensen, der nu er finansordfører, om, at vejen skulle føres helt igennem til Holstebro. Og jeg gentager: Det er der intet om i investeringsplanen.

Og den projekteringslov, der blev vedtaget i 1993-94, er altså udskudt 10 år. Det ændres altså ikke ved, at statsministeren forsøger at dreje sandheden til noget, der ikke er bare i nærheden af sandheden.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan kun gentage, at det, jeg har givet løfte om og arbejdet for, var en motorvejsforbindelse fra Herning til Vejle. Jeg har aldrig udtalt mig om en forbindelse til Holstebro. Så det løfte, jeg i hvert fald har afgivet, er fuldstændig opfyldt med den investeringsplan, regeringen nu har lagt frem.

Men det undrer mig egentlig, når nu hr. Jens Peter Vernersen er så optaget af en vejforbindelse til Holstebro, at hr. Jens Peter Vernersens parti så heftigt modsatte sig disse investeringer, da hr. Jens Peter Vernersens parti var i regering. Det er jo sandheden, at vi simpelt hen ikke kunne komme igennem med vores ønske om en motorvejsforbindelse fra Vestjylland til Vejle på grund af modstand fra den regering, som hr. Jens Peter Vernersens parti ledede.

Så det er først efter regeringsskiftet, at der er kommet hul på de investeringer, som hr. Jens Peter Vernersen nu efterlyser.

Jens Peter Vernersen (S):

Det forbigår åbenbart fuldstændig statsministerens opmærksomhed, at der under den socialdemokratiske ledede regering var to tredjedele af vejinvesteringerne, der gik til Vestjylland. Under den her regering, når vi ser på investeringsplanen, er det mindre end en tredjedel. Det var jo præcis det, som Venstres hr. Svend Heiselberg sagde, nemlig sådan skulle det også være, så det fuldstændig blev lagt om.

Jeg synes altså, at vi burde være fri for den slags insinuationer, når det rent faktisk var under den tidligere regering, at der skete noget på det her område.

Lad mig så sige: Det er jo ikke et særlig stærkt synspunkt, når man f.eks. om en strækning, som vi i Socialdemokratiet har sat i gang, skriver, at denne strækning kan på et senere tidspunkt udbygges til motorvej. Det ligger der jo ikke nogen som helst kraft i. Det er jo simpelt hen bare at tale ud ad de åbne vinduer. Og den der Brande-omfartsvej kunne udbygges som en motorvej, men der er ikke noget som helst tilsagn om noget som helst i det her. Intet.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan kun gentage, hvad der er kendsgerningerne, nemlig at Socialdemokratiet har modarbejdet og har bekæmpet etableringen af en motorvej fra Herning til Vejle. Det var den daværende regering imod. Nu er der kommet en ny regering. Nu kommer der skred i sagerne.

Med hensyn til at der nu foretages flere trafikinvesteringer i Østdanmark: Jo, det må man sandelig også sige at der er brug for. Der er en sådan belastning af bl.a. motorvejsnettet omkring hovedstaden, at der er behov for forøgede trafikinvesteringer her. Det opfylder investeringsplanen også.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu kan jeg forstå, at når motorvejen fra Vejle til Herning er med, så er det, fordi statsministeren lovede det før valget. Men så vil jeg godt spørge statsministeren, om han i dag kan indse, at det var et meget, meget uklogt løfte at give. Det er jo en motorvej, som ikke kan gennemføres uden at ødelægge den meget, meget smukke natur ved Vejle, som statsministeren sikkert nyder, hver gang han kører forbi i toget.

Derfor vil jeg godt stille et spørgsmål. Når man ser den trafikplan, skal vi til at lægge asfalt ud over hele Jylland i en situation, hvor der næsten ingen penge er afsat til udbygning af togdriften. Fortryder statsministeren så ikke bitterligt, at han før valget kom med sådanne letsindige løfter, som nu indhenter ham og åbenbart tvinger regeringen til at fremlægge en trafikplan, som er helt uden visioner, og som ødelægger naturen ved Vejle, og som ikke løser nogen som helst trafikproblemer i dette land?

Kl. 13.50

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, jeg fortryder på ingen måde, at jeg gav det løfte, for jeg tror, at enhver, der har prøvet at køre på vejen fra Vejle til Herning, vil give mig ret i, at der er behov for en kraftig udbygning og en kraftig forbedring. Derfor er det, der nu sker, et stort fremskridt.

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg som en selvfølge forudsætter, at sådan en linjeføring ikke går ud over den smukke natur ved Vejle, for det giver jeg hr. Keld Albrechtsen fuldstændig ret i, og det er efter min opfattelse muligt med en sådan linjeføring.

Så må jeg i øvrigt afvise hr. Keld Albrechtsens påstand om, at der skulle være en skævhed i investeringerne mellem veje og jernbaner. Der er afsat meget betydelige milliardbeløb til udbygning og forbedring af jernbanedriften her i landet, hvad jeg i øvrigt også synes er rimeligt.

Det er klart regeringens linje, at vi skal have en velfungerende kollektiv transport, og at vi skal have en fuldt moderne jernbanedrift. Derfor er der afsat ganske anselige milliardbeløb til jernbaneinvesteringer.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er flere spørgsmål til statsministeren, men vi bryder af her. Vi skal have tid til, at fru Pia Kjærsgaard kan stille spørgsmål til forsvarsministeren.

Så vi siger tak til statsministeren, han får fri nu, og så er der spørgsmål til forsvarsministeren fra fru Pia Kjærsgaard.

Spm. nr. US 83

Pia Kjærsgaard (DF):

Debatten om Christiania er jo blusset op igen, og da det er forsvarsministeren, som primært er den minister, der har ansvaret for området, synes jeg, det ville være naturligt at rette spørgsmålet til forsvarsministeren.

Det er jo ikke mere end cirka et år siden, at der var en forespørgselsdebat stillet af Dansk Folkeparti, hvor Tingets fire store partier, Venstre, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og De Konservative, besluttede, at nu skulle området leve op til loven. Det var blot sådan, at hvis ikke de gjorde det, så ville man håndhæve loven.

Jeg skal lige citere forsvarsministeren, der på det tidspunkt sagde:

»Det er slut med den langmodighed, som den tidligere regering har vist over for Christiania.«

Det er jeg ganske, ganske enig med forsvarsministeren i.

Nu har der så været røster fremme fra De Konservative, i hvert fald fra ordføreren, om, at man må leve op til det nu her til april. Jeg vil godt høre, hvad forsvarsministerens holdning er.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Må jeg starte med at sige til fru Pia Kjærsgaard, at jeg var meget glad for de forhandlinger, jeg havde med Dansk Folkepartis ordfører, hr. Per Dalgaard, op til forespørgselsdebatten, som vi jo havde den 9. april sidste år, fordi jeg helt delte Dansk Folkepartis og dermed også hr. Per Dalgaards synspunkter med hensyn til en opstramning. Det er helt rigtigt citeret, for det var det, jeg gav udtryk for.

Jeg kan forsikre fru Pia Kjærsgaard, at få dage efter, at jeg havde forladt Folketinget, iværksatte Forsvarsministeriet et kæmpearbejde med at registrere, hvad der var foregået på Christiania i de mange år, siden loven kom i 1989.

Vi havde en lokalplan fra 1990, og området var affotograferet. Så gennemførte vi sidste år, startende i maj, en fornyet totalregistrering, således at vi kan sammenligne, hvad situationen var i 1990, og hvad den er nu, når vi er færdige med denne her registrering. Det er vi i slutningen af marts.

Samtidig har vi taget mindst tusinde fotos af forskellige bygningsfaciliteter, for jeg vil have fuldstændig styr på, hvad der er foregået gennem tiden, og jeg vil have skabt et fundament, der gør, at man kan gribe ind. Det ulykkelige for mig var at lave et tiltag, et indgreb over for Christiania, hvis jeg savnede det juridiske og skudsikre fundament, og det er det, jeg har forsøgt at bygge op.

Må jeg så sige, at jeg jo ikke kan gøre for, at man handler hash på Christiania. Bare jeg kunne. Og bare jeg kunne forbyde det totalt og effektivisere hele normalbilledet på Christiania.

Men jeg kan jo ikke forbyde indbrud i Aalborg eller handel på Christiania. Men jeg kan sige, at en meget effektiv politimæssig indsats synes der at være behov for, og den opfattelse tror jeg justitsministeren deler.

Pia Kjærsgaard (DF):

Men man må jo sige noget til regeringen – og her til forsvarsministeren – og jeg havde meget gerne også set justitsministeren draget ind i denne debat. Det kan hun så blive senere.

Kl. 13.55

Men den udvikling, der er sket gennem en over 30-årig periode, har jo vist, at det er fuldstændig ude af kontrol. Det er et lovløst område, det er alle enige om. Men det, der er udviklingen, er, at det nu er rockerbander, og at det er voldelige andengenerationsindvandrere, der huserer derude; at man finder våben, langt flere end man har gjort tidligere; at der faktisk ser ud til at være en oprustning til krig derude; narko-markedet eksploderer; der er ved at blive opbygget et kæmpestort internationalt, mafiøst netværk.

Jeg skal ikke forsvare manden i afghanerpelsen, der sidder og ryger en pipe hash, for det er også ulovligt. Det var sådan, Christiania begyndte, men det, det har udviklet sig til, mener jeg, at en borgerlig regering med støtte fra Dansk Folkeparti lynhurtigt burde gøre op med. Det er blot det, jeg opfordrer regeringen til: at udnytte det flertal, der rent faktisk er, til at gøre op med Christiania.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Den opfordring tager jeg gerne imod, vil jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, og jeg røber ikke alverdens hemmeligheder ved at fortælle, at jeg så sent som i morges aftalte med justitsministeren, at vi snarest muligt skulle have en drøftelse af forholdene vedrørende Christiania. Jeg har iværksat yderligere forskellige tiltag, som skal munde ud i den lovliggørelse eller, hvis den ikke er mulig, ændring af Christianialoven, som vedtagelsen fra den 9. april sidste år gik ud på. Det løfte kan jeg give.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil godt høre, om vi kan forvente, at regeringen så vil vende tilbage i slutningen af marts med en samlet plan. Jeg må sige, at Dansk Folkepartis holdning er, at området skal udlægges til borgerne i København til et fredeligt område; at de bevaringsværdige bygninger, der er, naturligvis skal blive; at man også tager op til overvejelse, om det ville være et område, hvor man kan bygge nye boliger for lovlige borgere. Der er katastrofal mangel på boliger i København.

Så vil jeg blot til sidst bede ministeren om – jeg ved godt, at det ikke er ministerens ressort – bare på sådan en ganske almindelig sund og naturlig måde at bekræfte, at når politiet ved dets chefkriminalinspektør siger, at der skal 50-100 politifolk derud i døgn drift for at se på, om lovligheden bliver overholdt, ellers fungerer det ik-

ke, så er det en fuldstændig umulig opgave for politiet.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Ja, det sidste kan jeg sige at vi ikke har politiresourcer nok til at gøre. Vi er to ansvarlige ministre. Jeg er jo desværre i den situation, at jeg er prioritetsbestyrer for området, og det er lidet attraktivt, men jeg kan love, at vi to ministre tager en drøftelse af det her. For det er klart, at det er helt uacceptabelt, at man i en lille del af København, nemlig Christiania, skal bruge 50-60 politifolk for at have lovlige forhold derude. Det er jeg helt enig i.

Med hensyn til tidspunktet for at vende tilbage og give en endelig redegørelse til Folketinget vil jeg sige: Vi skønner, at vi i Forsvarsministeriet er færdige med vores blotlægning af det i slutningen af marts. Må jeg ikke godt lige få lidt tid, altså at det ikke er lige den 1. april, det er i øvrigt også sådan en uheldig dag. Men hvis jeg blot må få lidt mere respit, så kan jeg love, at vi vender tilbage med en redegørelse.

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak for tilsagnet om en frist eller en dato i april måned for, hvordan vi kan få fulgt op på den vedtagelse, som Folketinget vedtog sidste år. Men må jeg spørge forsvarsministeren: Mener forsvarsministeren som ejer af Christiania, at det er rimeligt, at christianitterne har omkring 100 biler som deres køretøj, men de er ikke villige til at lade de biler blive parkeret på Christiania? Det har det resultat, at christianshavnerne oplever, at store dele af Christianshavn er blokeret dels af de biler, som skal parkere omkring området, dels af taxaer, der kører dertil frem og tilbage med narko og hash; de er en del af det marked, som er derude. Er det rimeligt i en retsstat og i et retssamfund, at man på den måde omgår loven, så det bliver sagt, at der skal bruges meget, meget store politiresourcer, hvis der skal gøres noget ved det problem?

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Nej, vil jeg sige til hr. Peter Skaarup, det er ikke rimeligt. Det, som bare er problemet, er, at man har ladet det køre i så mange år. Og jeg bliver nødt til, som jeg sagde tidligere til fru Pia Kjærsgaard, at have fundamentet fuldstændig i orden for at gribe effektivt ind. Vi har efter min mening at gøre med nogle dybt komplicerede juridiske spørgsmål, fordi det har fået lov at køre i så mange år. Der har ikke været politisk flertal for

at rydde det, og det var der jo heller ikke, da Højesterets dom faldt i 1978. Der havde man chancen for at følge op på det, idet man fik den højeste domstols godkendelse til at rydde det.

Kl. 14.00

Det skete ikke, og så udviklede det sig år for år. Christianialoven kom så i 1989, hvor man i realiteten lovliggjorde det, og så er det kørt videre.

Det er jo det, der gør, og det tror jeg også at hr. Skaarup er klar over, at vi har at gøre med overordentlig komplekse juridiske problemstillinger, hvortil kommer de faktuelle forhold, som jeg har redegjort for, og som jeg forsøger at få styr på og har brugt enorme af Forsvarsministeriets ressourcer på.

Pia Kjærsgaard (DF):

Som afslutning vil jeg blot sige, at det, der skal gøres, kan gøres, og selvfølgelig skal alt være i orden. Jeg mener, at Folketinget skal vedtage, at alt skal være i orden, hvis ministeren overhovedet er i tvivl.

Jeg vil blot sige tak for tilsagnet. Jeg opfatter det som et positivt tilsagn til Dansk Folkepartis forespørgsel og vil selvfølgelig følge det op. Og jeg vil da anbefale, at forsvarsministeren tager en meget, meget grundig snak med justitsministeren, sådan at alt er klar i løbet af april måned. Ellers må regeringen nok forudse, at der kommer en yderligere forespørgselsdebat her i Folketingssalen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 100: Forslag til lov om ændring af lov om jernbaneverksamhed m.v., lov om den selvstændige offentlige virksomhed DSB og om DSB S-tog A/S, lov om jernbanesikkerhed m.v. og lov om ekspropriationer under ministeriet for offentlige arbejder. (Gennemførelse af EU-regler m.v.). Af trafikministeren (Flemming Hansen). (Fremsat 4/12 2002. Første behandling 14/1 2003. Betænkning 20/2 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.